

VONNIS

nummer:

datum: 20/01/2014

Kot-gekend afs
af het woord aan

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.99.938-13

in zake van :

1.
zonder gekend beroep
wonende te
2.
zonder gekend beroep
wonende te
3.
zonder gekend beroep
wonende te
met keuze van woonplaats ten kantore van haar raadsman,

-rechtstreeks dagende partijen-

-ter zitting allen vertegenwoordigd door meester
balie te   kantoorhoudende te

, advocaat bij de

TEGEN:

500
4,70 euro

De STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR PROVIN-
CIE ANTWERPEN

waarvan de kantoren gevestigd zijn te 2018 ANTWERPEN,
Lange Kievitstraat nr. 111/113

-rechtstreeks gedaagde partij-

en in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie;

Gedaagd bij exploit van gerechtsdeurwaarder
standplaats te dd. 31 oktober 2013

met

De rechtstreekse dagvaarding luidende als volgt :

Verzoekers werden veroordeeld wegens inbreuken op de stedenbouwwetge-
ving bij vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen dd. 21.11.2011.

Deze zaak is gekend onder het notitienummer
nis draagt als nummer

het von-

Verzoekers werden gedagvaard op vordering van het openbaar ministerie voor
welbepaalde, in detail in de dagvaarding omschreven opstanden op het perceel
eigendom van derde verzoekster.

De stedenbouwkundig inspecteur van de provincie Antwerpen trad op als ei-
ser tot herstel.

Verzoekers werden veroordeeld tot betaling van een geldboete met uitstel.

Daarnaast deed de correctionele rechtbank uitspraak over de gevorderde her-
stelmaatregel. De rechtbank beveelt het herstel in de oorspronkelijke toestand,
nl.

- door het slopen van alle constructies (inclusief eventuele vloerplaat en fun-
damenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwij-
dering van de afbraakmaterialen van het terrein,
- het volledig ontruimen van het perceel,

binnen een termijn van 1 jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde tre-
den van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 150 € per
dag vertraging in het niet nakomen van de aanpassingswerken hiervoor bevo-
len.

Het college van burgemeester en schepenen en/of de stedenbouwkundig inspecteur wordt gemachtigd tot ambtshalve uitvoering in geval het vonnis niet wordt uitgevoerd.

Het vonnis is in kracht van gewijsde getreden.

Door verzoekers werd geen hoger beroep ingesteld, gezien zij akkoord waren met de verwijdering van de opstanden die vermeld waren in de inleidende dagvaarding en in het overwegend gedeelte van het vonnis, mede gezien een geldboete met volledig uitstel werd bekomen.

Verzoekers hebben de bevolen herstelmaatregel vanaf de uitspraak beschouwd als een bevel tot verwijdering van de opstanden die ook uitdrukkelijk in de dagvaarding zijn vermeld.

De vermelding in het beschikkend gedeelte van het vonnis dat alle opstanden dienen verwijderd te worden, kon dan ook in de ogen van verzoekers enkel gelezen worden als een bevel tot de verwijdering van alle opstanden waarvoor zij gedagvaard zijn.

De dagvaarding dient op straffe van nietigheid duidelijk de tenlastelegging te omschrijven, hetgeen hier is gebeurd in detail door vermelding ondermeer van de kadastrale perceelnummer, de omschrijving van de litigieuze constructies met vermelding van hun aard, hun omvang, hun ligging op het perceel en zelfs de verwijzing naar een plan uit het strafdossier en de daarop vermelde nummers van de opstanden.

De strafrechtelijke veroordeling en de herstelmaatregel kunnen enkel op deze opstanden betrekking hebben.

Ook het verplichte voorafgaandelijke advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid heeft slechts op deze limitatief opgesomde opstanden betrekking.

Verzoekers hebben hun verweer ook enkel met betrekking tot deze opstanden gevoerd.

Iedere andere interpretatie van het vonnis is in de ogen van verzoekers uitgesloten en zou in strijd zijn met de beginselen van het strafrecht, het recht op een eerlijk proces en de waarborgen voorzien in art. 6 EVRM.

Niettemin moeten verzoekers vaststellen dat de stedenbouwkundig inspecteur het vonnis anders interpreteert.

De stedenbouwkundig inspecteur beroept zich hiervoor op een letterlijke lezing van het beschikkend gedeelte van het vonnis, waarbij de sloop van alle

constructies wordt bevolen.

De stedenbouwkundig inspecteur meent ten onrechte dat hierdoor alle constructies op het perceel en niet alle constructies waarvoor een dagvaarding is betekend dienen verwijderd te worden.

Dit standpunt van de stedenbouwkundig inspecteur blijkt uit de weigering om de conformiteit van de uitvoering van de herstelmaatregel vast te stellen.

Op 9.6.2013 zond de raadsman van verzoekers een aangetekend schrijven aan de stedenbouwkundige inspectie:

" Ik ben de raadsman van:

- *wonende te*

- *de heer wonende te*

- *wonende te*

Zij werden vervolgd met betrekking tot de volgende opstanden:

- *een trekcaravan van 3,5 meter op 2 meter, met een voortent van 3,5 meter op 2 meter, achteraan het perceel*

- *een trekcaravan van 4 meter op 2,20 meter, aansluitend achteraan de twee stacaravans die in T-formatie werden geplaatst*

- *De twee sta-caravans in T-vorm van elk 3 x 8 meter maakten geen voorwerp uit van de tenlastelegging. De dagvaarding verwijst terzake naar stuk 8 uit het strafdossier, dat een grondplan weergeeft van alle opstanden waaronder deze die voorwerp zijn van de dagvaarding en de herstellvordering.*

Deze laatste twee opstanden zijn vermeld op het grondplan (stuk 8 strafdossier) onder de nummers 7 en 6.

Kliënten werden bij vonnis dd. 21.11.2011 van de correctionele rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot het slopen van de voormelde constructies, inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteen, het opvullen van de bouwput met zuivere teeltaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein, het volledig ontruimen van het terrein.

Kliënten zijn overgegaan tot de verwijdering van de opstanden aangeduid op

het grondplan waarnaar de dagvaarding verwijst onder de nummers 6 en 7.

Ik nodig u uit de nodige vaststellingen te willen doen omtrent de uitvoering van de herstelmaatregel overeenkomstig art. 6.1.45 VCRO en mij afschrift van het op te maken P. V. te willen bezorgen.

Ik verzoek u eveneens uw gerechtsdeurwaarder die op 4.6.2013 overging tot betekening met bevel om uit te voeren, op ae. noogte te willen stellen van ons verzoek P. V. op te maken van de uitvoering van de herstelmaatregel."

De stedenbouwkundig inspecteur weigerde echter de conformiteit te willen laten vaststellen in het P.V. en ging zelfs over tot het laten inschrijven van een wettelijke hypotheek op grond van artikel 6.2.1 VCRO.

Tevens wordt de betaling van een dwangsom gevorderd.

Dit standpunt wordt gemotiveerd door de stedenbouwkundig inspecteur in een schrijven dd. 31.7.2013 als volgt:

"Het samenlezen van de opgelegde herstelmaatregel en het overwegende gedeelte van het vonnis met betrekking tot de herstellvordering geeft dan ook aan dat de herstelmaatregel ruimer toepassingsgebied heeft dan u aangeeft in uw schrijven van 28.6.2013"

Er bestaat dus duidelijk een betwisting over de interpretatie van het vonnis en in de stelling van verzoekers geeft de stedenbouwkundig inspecteur aan de uitspraak een betekenis en een draagwijdte die niet in overeenstemming is met de beginselen van strafrecht, de rechten van de verdediging en de processuele waarborgen voorzien in art. 6 EVRM.

De houding van de stedenbouwkundig inspecteur berust op machtsoverschrijding, machtsafwending en / of machtsmisbruik.

Niettemin moeten verzoekers vaststellen dat er een verschil in interpretatie bestaat over het vonnis tussen de verzoekers en een overheidsorgaan, zodat er sprake kan zijn van een onduidelijkheid of dubbelzinnigheid in het gewezen vonnis in de zin van art. 793 Ger.W. en het vonnis verder dient uitgelegd te worden.

Naast de uitlegging van het voormelde vonnis stellen verzoekers ook een vordering in met betrekking tot de opgelegde dwangsom.

Verzoekers vorderen de opheffing van de dwangsom, minstens voor de periode vanaf de uitspraak van het voormelde vonnis, in nog meer ondergeschikte orde vanaf het verstrijken van de wachtermijn tot 6 maanden na het definitief worden van de uitspraak over de uitlegging van het vonnis.

Verzoekers hebben het vonnis steeds te goeder trouw geïnterpreteerd en de interpretatie van de stedenbouwkundig inspecteur is voor verzoekers volkomen onverwacht / onvoorzienbaar / onvoorstelbaar want in strijd met de meest fundamentele beginselen van het recht, derwijze dat sprake is in hoofde van verzoekers van een onmogelijkheid voor hen om aan de hoofdveroordeling te voldoen, dit althans voor zover sprake zou zijn van een meer verregaande verplichting tot afbraak, quod non.

Er is sprake van onmogelijkheid in de zin van artikel 1385quinquies Ger.W. indien het onredelijk zou zijn om meer inspanningen en zorgvuldigheid van de veroordeelde te vergen dan hij heeft betracht (Cass. 30 mei 2002,

De dwangsom is enkel verbeurd wanneer de gewraakte handelwijze klaarblijkelijk, dit wil zeggen zonder redelijke discussie, een inbreuk op de opgelegde verplichting oplevert. Is een redelijke discussie mogelijk, dan is de dwangsom niet verbeurd
Beslag in APR, nr. 83j, p. 66).

De interpretatie van de stedenbouwkundig inspecteur is daarmee verregaand dat deze niet voorzienbaar was en in strijd is met het rechtsgevoel. Minstens moet vastgesteld worden dat deze interpretatie voor redelijke discussie vatbaar is.

Pas nadat het geschil met betrekking tot de interpretatie is opgelost door de daartoe exclusief bevoegde rechter kan in redelijkheid van verzoekers verwacht worden dat zij ook tot verwijdering van de overige opstanden overgaan. Tot zolang geen uitlegging van het vonnis is gebeurd kan aan verzoekers niets verweten worden en bevinden zij zich in de onmogelijkheid zich volledig te schikken naar de rechterlijke uitspraak en het recht, hetgeen nochtans hun uitdrukkelijke bedoeling is.

Indien bij het onmogelijke de interpretatie van de stedenbouwkundig inspecteur zou gevolgd worden dient aan verzoekers een nieuwe wachttermijn verleend te worden van 6 maanden om aan de volledige uitvoering van het vonnis te voldoen.

Verzoekers benadrukken hun respect voor het recht en de rechterlijke uitspraak en zullen indien de interpretatie van de stedenbouwkundig inspecteur zou gevolgd worden aan de rechterlijke uitspraak voldoen.

Het komt evenwel gepast voor in dat geval vanaf de uitlegging van het vonnis een nieuwe wachttermijn aan verzoekers te verlenen van 6 maanden, gedurende dewelke geen dwangsom zal kunnen verbeuren.

Verzoekers doen tenslotte een appel aan de stedenbouwkundig inspecteur om in afwachting van de beslechting van huidig incident geen verdere uitvoe-

ringsmaatregelen te treffen en dit in een schrijven aan de raadsman van verzoekers te willen bevestigen.

***

Verder verwijzen verzoekers nog naar de volgende rechtsleer.

Het komt de beslagrechter toe te beoordelen of de voorwaarden waaronder de dwangsom verschuldigd is, al dan niet vervuld zijn. Als maatstaf van de toetsing van de naleving van het rechterlijk bevel of verbod dient de beslagrechter het doel en de strekking van de veroordeling als richtsnoer te nemen, met dien verstande dat de veroordeling geacht wordt niet verder te strekken dan tot het bereiken van het daarmee beoogde doel (Cass. 10 november 2005, AR

Cass. 9 februari 2007,

Voorts moet het rechterlijk gebod of verbod waarop de dwangsom is gesteld, restrictief worden uitgelegd. De dwangsom is immers een private straf

Beslag in APR, Antwerpen, Kluwer, 2010, nr. 83h, p. 65). De debiteur moet precies weten wat van hem wordt verlangd (

Beslag in APR, nr. 83h, p. 64).

De dwangsom is enkel verbeurd wanneer de gewraakte handelwijze klaarblijkelijk, dit wil zeggen **zonder redelijke discussie**, een inbreuk op de opgelegde verplichting oplevert. Is een redelijke discussie mogelijk, dan is de dwangsom niet verbeurd (Beslag in APR, nr. 83j, p. 66).

Het komt in dit verband in voorkomend geval ook aan de beslagrechter toe de draagwijdte van de uitvoerbare titel vast te stellen. De beslagrechter die krachtens artikel 1498 Ger.W. bevoegd is ingeval van zwarigheden bij de tenuitvoerlegging van een uitvoerbare titel, **mag zich weliswaar niet mengen in de bevoegdheid tot uitlegging van een vonnis** maar hij zal soms toch de draagwijdte moeten bepalen van de bewoordingen van een rechterlijke beslissing die noch onduidelijk noch dubbelzinnig is in de zin van art. 793 Ger.W., wanneer die bewoordingen een probleem van tenuitvoerlegging doen rijzen. Op die wijze legt de beslagrechter niet de ten uitvoer gelegde beslissing uit maar beslecht hij alleen het geschil tussen de partijen over de draagwijdte van de beslissing (Cass. 22 februari 2007, RNB 2007, 665, RW 2009-10, 427).

Zie ook Antwerpen, 13 september 2011,

De door de bodemrechter opgelegde hoofdveroordeling moet voldoende nauwkeurig geformuleerd zijn, zodat de veroordeelde precies weet waaraan hij zich te houden heeft. Het rechterlijk gebod of verbod waarop de dwangsom is gesteld dient immers restrictief uitgelegd nu de dwangsom een private straf

is. Een niet nauwkeurig omschreven hoofdveroordeling is onuitvoerbaar, (zie o.m. en Beslag, A.P.R., 2001, nr. 83 g, p. 55-56; , Dwangsom, A.P.R., 2003, nr. 124, p. 119).

Het komt verder niet toe aan de beslagrechter om de rechterlijke uitspraak te interpreteren, en waar nodig moet de zaak opnieuw voorgelegd worden aan de dwangsomrechter.

***

In deze is discussie met de stedenbouwkundig inspecteur, die een overheidsinstantie is en geacht wordt de wet te kennen en toe te passen, ontstaan over de draagwijdte van de woorden " het slopen van alle constructies" in het beschikkend gedeelte van het vonnis.

Verzoekers zijn van oordeel dat dit een uitlegging van het vonnis vereist, waarvoor niet de beslagrechter maar wel de correctionele rechtbank bevoegd is.

Bovendien is enkel de correctionele rechtbank in deze bevoegd om te oordelen over het verzoek tot opheffing en schorsing van de dwangsom.

Artikel 1385quinquies Ger.W. bepaalt het volgende:

"De rechter die een dwangsom heeft opgelegd, kan op vordering van de veroordeelde de dwangsom opheffen, de looptijd ervan opschorten gedurende de door hem te bepalen termijn, of de dwangsom verminderen in geval van blijvende of tijdelijke, gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen

TEN EINDE:

De vordering van mijn verzoekers ontvankelijk en gegrond te verklaren,

- na opvraging en inzage van het strafdossier een uitlegging te geven van de draagwijdte en het voorwerp van de bij vonnis van 21.11.2011 lastens verzoekers bevolen herstelmaatregel,

- uitspraak te doen over de kosten overeenkomstig art. 801 Ger.W.,

- overeenkomstig art. 1385 quinquies Ger.W. de opheffing van de dwangsom te bevelen, minstens voor de periode vanaf de uitspraak van het voormelde vonnis, in ondergeschikte orde vanaf het verstrijken van de wachttermijn tot 6 maanden na het definitief worden van de uitspraak over de uitlegging van het

vonnis, minstens de looptijd van de dwangsom gedurende deze periode op te schorten,

- gedaagde tenslotte te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding voorzien bij art. 1022 Ger. W. en begroot in hoofde van verzoekers op de kosten van de akte dezer meer de rechtsplegingsvergoeding ad 1.320,00 € ;

Het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te horen verklaren bij voorraad niet-tegenstaande alle verhaal, zonder borgstelling en met uitsluiting van het vermogen tot kantonnement;

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de rechtstreeks dagende partijen in hun middelen en besluiten, ontwikkeld door meester   advocaat bij de balie te   kantoorhoudende te

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de rechtstreeks gedaagde partij in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester   advocaat bij de balie te

oOOo

Rechtstreeks dagende partijen, oorspronkelijk beklaagden, werden bij vonnis van 21 november 2011 van deze kamer en rechtbank veroordeeld voor stedenbouwkundige inbreuken en tevens werd lastens hen de uitvoering van de herstellvordering opgelegd.

Er werd bevolen dat de plaatsen gelegen aan de   te gekadastreerd als   in hun oorspronkelijke staat dienen hersteld te worden, nl.:

- door het slopen van alle constructies (inclusief eventuele vloerplaat en fundamente), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein,

- het volledig ontruimen van het perceel;
binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van het vonnis d.d. 21 november 2011 en onder verbeuring van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in het niet nakomen van de aanpassingswerken hiervoor bevolen.

Thans hebben rechtstreeks dagende partijen, oorspronkelijk beklaagden, een rechtstreekse dagvaarding uitgebracht met twee verzoeken:

- enerzijds, een vordering tot uitlegging conform artikel 793 Gerechtelijk Wetboek,

- anderzijds, een vordering tot opheffing van de dwangsom, minstens van de periode vanaf de uitspraak van het voormelde vonnis, in ondergeschikte orde vanaf het verstrijken van de wachttermijn, tot zes maanden na het definitief worden van de uitspraak over de uitlegging van het vonnis, minstens de looptijd van de dwangsom gedurende deze periode op te schorten, conform artikel 1385 quinquies Gerechtelijk Wetboek;

Met betrekking tot de vordering tot uitlegging, conform artikel 793 Gerechtelijk wetboek

De rechtbank is van oordeel dat de opgelegde herstelmaatregel wel duidelijk omschreven is in het beschikkend gedeelte van het vonnis van 21 november 2011.

Er word verwezen in de motivering van het vonnis naar de herstellvordering van de Stedenbouwkundig Inspecteur van 13 juli 2010 en het eensluidend advies van de Hoge Raad voor Herstelbeleid van 27 augustus 2010 en naar de vastgestelde inbreuk van strijdig gebruik van het terrein, waarvoor beklaagden gedagvaard werden en veroordeeld werden.

Een uitlegging conform artikel 793 Gerechtelijk Wetboek dringt zich niet op.

De vordering wordt afgewezen.

Met betrekking tot de vordering conform artikel 1385 quinquies Gerechtelijk wetboek

Rechtstreeks dagende partijen, oorspronkelijk beklaagden, tonen geen blijvende of tijdelijke gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid aan om aan de hoofdveroordeling te voldoen. Het blijkt dat aan beklaagden niet meer inspanningen en zorgvuldigheid wordt gevraagd dan zij reeds betracht hebben.

Beklaagden talmden bovendien twee jaren met betrekking tot het uitbrengen van de vorderingen gelet op het in kracht van gewijsde gaan van het vonnis van 21 november 2011 op 7 december 2012.

De vordering wordt afgewezen.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003; de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878.

Rechtdoende op tegenspraak.

Verklaart de rechtstreekse dagvaarding ontvankelijk, doch beide vorderingen worden afgewezen.

Legt de kosten van:

- het geding, belopende op 0 EURO op heden ten laste van de rechtstreeks dagende partijen;
- de rechtstreekse dagvaarding ten laste van de rechtstreeks dagende partijen.

oOOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechter die de zaak behandeld heeft en die aan de beraadslaging heeft deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op twintig januari tweeduizendveertien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
griffier.